

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XV. Cantemus Domino; gloriosè enim magnificatus est. Exod. c. 15. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

eris? Respondit Solon: *Cleobin, & Be-
tonem, fratres germanos, qui pro matris notâ
devitandâ, tam gloriosâ morte interierunt.*
Quàm beatus ergò, ac gloriosus dicen-
dus erit illibata Deiparæ Filius? qui
non solum, ut electos suos curru tri-
umphali in Cœlum transveheret, sub
jugo Crucis lubens mortem oppetijt,
verùm etiam charissimam Genitricem,
summâ celeritate, huic curru præviè
impofuit, antequam in terram labere-

tur, ac tetrâ quâdam maculâ, in lapsu
inficeretur.

§. 7. *Anagramma.*

RegIna, IVre MVnDa à peC- 98.
Cato.

Alma Regina, jure munda es, à tactu pomi!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum,

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XV.

§. I. *Scriptura.*

99. HâC DEVs MagnIfiCatVs.

Exod. c. 15. v. 1. *Cantemus Domino; glo-
riosè enim magnificatus est.*

Jacebat jam Divinitus, in marî rubro,
submersa durissimi Pharaonis po-
tentia, univèrso Ægyptiorum exerci-
tu, qui Israëlitas persequabatur, per
undas illas, ad unum usque, mirabiliter
extincto, cum ecce! prolixum, præ-
cinente Moysè, Carmen filij Israël Do-
mino decantarunt, dicentes: *Cantemus
Domino; gloriosè enim magnificatus est,
equum, & ascensorem deiecit in mare. For-
tutudo mea, & laus mea Dominus, & factus
est mihi in salutem, &c.* quod canticum,
in devotam gratiarum actionem, la-
tius sunt profecuti. Sed & Mariam
Prophetissam, sororem Aaron (atte-
stante specialiter S. Scripturâ) Tym-
panum in manu suâ sumpsisse, ac cun-
ctis reliquis mulieribus, in summum
DEI honorem, debitamque pro tam
mirâ liberatione gratitudinem id ipsum
devotum canticum præcinnuisse, com-
pertum est: *Cantemus Domino; gloriosè
enim magnificatus est, &c.*

Porro univèrfa Theologorum Scho-
la, duplicem semper, in aeterno illo,
& infinito *Esse*, quod vulgò *DEUM*

dicimus, potentiam constituit, com-
munem unam, & ordinariam, alteram
absolutam, & extraordinariam. Prima
est, quâ suaviter omnia, juxta statutum
naturæ ordinem, cursumque ordinari-
um dirigit, ac conducit, sic declarante
hoc ipsum Sapiente: *Atingit à fine, us- Sap. 8. vi.
que ad finem, fortiter, & disponit omnia sua-
viter.* Altera omnipotens quædam
est virtus, quâ supremus ille agens, &
operator magnificus, creaturas, prout
ejus est beneplacitum, ac prout vult,
disponit; declaraturus scilicet, esse se
causam liberam, non verò naturalem,
nullisque astrictam legibus: leges om-
nes infringit, ac violat, contra vulga-
tum univèrsum cursum, & ordinem, rem
peragit, & opera patrat insolita, con-
trâ, præter, ac suprâ naturam, quæ es-
se vulgò dicimus miracula. Talia vi-
detur sæpius in Ægypto præstitisse,
præsertim ad Mare rubrum: ut enim
ait Psalmista: *Fecit magnalia in Ægypto, Psal. 109.
mirabilia in terrâ Cham, terribilia in mari ru- v. 22.
bro, &c.* Verùm non in mari tantum, sed
& in MARIA mirabilia DEUS præstitit, ut
in hâc specialiter *gloriosè magnificatus* di-
ci possit. Et sanè, *quis hîc sufficit enar- Eccli. 18.
rare opera illius? quis enim investigabit mag- v. 2.
nalia ejus? virtutem autem magnitudinis
ejus quis enunciabit?* Quamvis enim
cunctus populus Christianus, submerso
in

in Aquis Baptifmalibus Chrifti fanguine rubricatis, infernalî Pharaone, Divinitûs ab omnî peccati fervitute fuerit liberatus, ut idcirco infinitas Divinæ mifericordiæ laudes, ac gratiarum actiones decantare debeat, tamen fpecialiter id præftare debet **MARIA**, non quidem devota illa Aaronis foror, turpi olim leprâ percufla, fed puriffima Divini Numinis genitrix, dum in primo Creationis instanti, modo prorfus mirabilî, & hæcenus inaudito, liberata, ac præfervata, reliquo genere humano univerfim turpiter circumvento, ac amaris peccati undis ad internecionem immerfo, fola victrix evafit, nullamque in fuâ conceptione labem contraxit. Hinc eft, quod & ipfa fpeciale quoddam canticum, tam humilî devotione, quàm debitâ gratitudine plenum intonet, nobifque lætabunda præcinere vide-

non fupet, animum non miratur. Laudanda proinde, & fummè deprædicanda gratia, mifericordia, gloria, & magnificentia, **DEI** Optimi Maximi, quam fuæ dilectiffimæ Filix, & Matri ex hibere dignatus eft, cùm animam ejus dignè creavit, gratiâ ornavit, confecravit, & corpori ita univit, ut dignum Filij **DEI** habitaculum fieret. Cantemus ergo & nos *Domino* exultantes, quia gloriofè, in immaculatâ præfertim Virgineæ fuæ Genitricis conceptione, magnificatus eft, humiliter Divinam implorantes potentiam, ut infernalem Pharaonem noftris animabus continuo infidiantem deiciat, perque mare rubrum pretiofiffimi Chrifti fanguinis, ad portum nos perducatur, Virgine mediante, æternæ Beatitatis.

§. 2. *Authoritas.*

S. AVGVSTINVS, Mare gratiæ, In 100. Virgine genitricis, VALDE PVRA, non EXHAUSTIVVS.

Luc. 1. v. 46. & 49.

atur: *Magnificat anima mea Dominum, &c. quia fecit mihi magna, qui potens est, &c.* referens nimirum in extraordinariam **DEI** potentiam, eximium illud fingularis, & infolitæ gratiæ donum, quod accepit, à peccato præfervata. Quid enim, ut cum doctiffimo Salmerone loquar: quid magni fecit, fi non præfervavit? nam fanctificatio à delicto contracto, etiam in utero, communis effet Virgini, cum aliis quibusdam, ut cum Joanne Baptiftâ, & Jeremiâ: at majora privilegia Matri **DEI**, quàm fervis ejus concedenda erant. Mênfura ergo privilegiorum Virginis, meritò *Potentia DEI* dici potest, quæ, ut Sancta Mater Ecclefia orat: parcendo maxime, & miferando manifeftatur, ficque fingulari modo manifeftata fuit in **MARIA**, affirmante hoc Divo noftro Clarevallensî Abbate, per hæc verba: *Pater in creatione MARIE, exhibuit potentiam, & aurofioritatem, contra peccatum, ut ab hoc præfervaretur. Quod idem S. Petrus Chryfologus pulchrè infinuat dicens: Tanta eft Virgo, ut quantus fit DEUS fati ignoret, qui Beata Virginis mentem*

Tom. 3. de inf. Salv. tract. 12. pag. 139.

1. Exceptâ Virgine **MARIA**, de qua cùm de peccatis agitur, propter honorem Domini nullam prorfus habere volo quaefitionem: fcimus enim, quod plus ei gratiæ collatum fuerit, ad vincendum ex omni parte peccatum, quæ concipere, & parere meruit eum, quem conftat, nullum habuiffe peccatum. Lib. de nat. & grat. c. 36.

2. Igitur in Cælo, qualis eft Pater, talis eft Filius, fic & in terrâ, qualis eft Mater, talis fecundum carnem eft Filius, in Cælo cum Patre æternus, immenfus, incorruptus, & fublimis, in terrâ cum Matre immaculatus, & manfuetus. Serm. 43. de Nat. Chrifti.

3. Maria Mater Chrifti electa eft, & fuper omnes creaturas præelecta, omnibus gratijs fecundata, omnibus virtutibus ornata, omnî Sanctitate in utero Matris repleta, ut de mundiffimâ Matre, mundiffimus nafceretur Filius, quia ficut in Cælo habuit Patrem immortalem,

Bernard. Serm. de B. V.

104. Serm. 104.

salem, sic & in terrâ habuit Matrem, omnî corruptione carentem. Ibid.

4. *Maria Virgo, secundum fidem scripturarum sine naturali semine concepit Deum, qui venerat abolere malum originale, quod trahimus omnes, nati ex concupiscentiâ maris, & femine. Conveniens erat, ut lege peccati nostri, quæ per duorum concubitum verificatur in prole, DEI mater non teneretur obnoxia.* lib. de expof. Symb. Serm. 2.
5. *Mater mea est, si potui inquinari, cum ipsam feceram (quod factum fuisset, si pura non fuisset, quasi qui tetigerit picem, inquinabitur ab illâ Eccl. 13.) potui inquinari in illâ, cum ex ipsâ nascerer.* Orat. de 5. hæres. c. 5.
6. *Unde sordes in domo, quam nullus habitator accessit, solus ad eam Dominus, & fabricator ejus venit?* Ibid.
7. *Cum subjectio originalis peccati, caput sit diaboli, tale caput MARIA contrivit, quia nulla peccati subjectio ingressum habuit, in animam Virginis, & ideò ab omnî maculâ immunis fuit.* Lib. 12. de Genes. ad litteram.
8. *Tu cunctas fæminas vincis pulchritudine carnis, & omnes Angelicos Spiritus excellentiâ Sanctitatis: Tu maculâ nullâ fuscariis, tu omnî decore vestiris.* Lib. de Incarn.

§. 3. Ratio.

IOI. Christo InDita InnoCentiâ à natVrâ, MARIE à gratiâ.

EAm ipsam innocentiam, quam Filius habuit per naturam, Mater accepit per gratiam: In *MARIA* enim, ait S. Hieron ad Eustochium, *totius gratiæ, quæ est in Christo, habetur plenitudo.* Sed Christus B. Virginis Filius, ex naturâ suâ, habuit esse conceptum, sine peccato originali, utpote non descendens ab Adamo, per seminalem propagationem. Ergo & Beata Virgo, tanquam Mater, habuit per gratiam, esse conceptam, sine peccato originali.

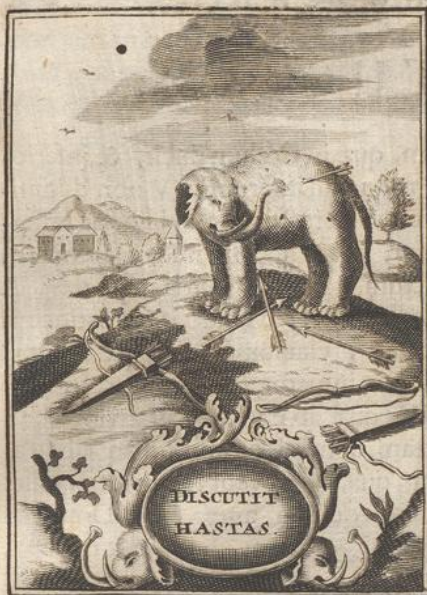
§. 4. Historia.

In Illibatâ Deiparâ, potentia IO2. Patris, per Ave, Consi-Deranda.

Cum devota quædam Virgo, die quædam, ferventissimis intenta precibus Beatissimam DEI genitricem suppliciter exoraret, instruere illam maternâ pietate dignaretur, quo sensu, ac quâ intentione, utiliter, & fructuosè pronuntiare deberet quotidianam illam, gratissimam haud dubiè Virgini precatiunculam: *Ave MARIA gratiâ plena?* mox illi apparens Virgo Beatissima, candidissimo induta paludamento, sic eam alloquebatur: Desideras, Filia! pergratam mihi salutationem, ab Angelo Cœlitus deportatam, singulari cum fructu pronuntiare? noveris ergo, primum verbum: *Ave*, dicendum in memoriam Omnipotentis, per quam me Pater Cœlestis servavit à communi *Vae* immunem, ac ab *Eva* segregatam, sicque à peccato originali præservatam: Secundum verbum: *MARIA*, pronuntiabis in memoriam Sapientiæ Filij, quâ futuram suam passionem, & mortem, jam tum mihi applicavit, sicque integra gratiarum *maria* in me profudit, *Gratiâ plena* subjunges, in memoriam dulcedinis Spiritûs Sancti, à quo omnino sui gratiâ impleta. Scias præterea, & Tibi, & omnibus, Salutationem Angelicam hunc in modum orantibus, maternam meam assistentiam, in articulo mortis, minimè defuturam. Obscure est imposterum pia hæc Virgo maternæ Deiparæ instructioni, non sine ingenti, tum proprio, tum alieno, eorum scilicet, quibus illa revelationem narravit, emolumento. *Kisilius in append. 2. ad Alveum 7.º cent. 2. dec. 3.*

§. 5. *Symbolum.*
 ELEPHAS, TELVM DIS-
 CVTENS.

103.

Haud secus, atque Elephas, motâ cute, discutit hastas.
 Cui contorta nihil Spicula mille nocent :
 Tartarei sic Virgo parens quoque discutit hostis
 Spicula : Conceptæ nulla nocere queunt.

Cadent à latere tuo mille. Psal. 90. v. 7.

§. 6. *Antiquitas.*

104. CALIGVLA, qVæVIs pVLChrI-
 ora, aC rarIora, eX qVaCVn-
 qVe CIVItate, aVferens, &
 ROMæ Inferens.

DE Imperatore Caligulâ referunt
 Scriptores, ac præsertim Joseph
 Hebræus, *lib. 19. Antiq.* quòd si rescire,
 post multas indagaciones, potuisset,
 pulchri aliquid, sive rari in quacun-
 que Civitate reperiri, spoliare non dubita-
 verit, tam superba divitum Palatia,
 quàm antiqua fictarum Deitatum Fa-
 na, imò ipsâ etiam vero Numini dica-

ta Tempa, & Sacraria: totum nimi-
 rum illud, quod sive in scripturâ, sive
 in picturâ, aut sculpturâ, aliâve arte
 venustum hinc inde asservari inaudie-
 rat, violenter auferri, Romamque in-
 ferri imperabat, ijs sese verbis excusans:
*Res pulchras, in pulchriori loco conservari
 oportere, qualem utique Romam esse nemo
 negaverit.*

Verè Romam quandam, Beatissi-
 mam V. MARIAM dixeris; quidquid
 enim in Universo pulchrum est, aut un-
 quam fuit, in ipsâ simul congregatum,
 ac mirè unitum reperies: Solis, Lunæ,
 Stellarum splendor in ipsâ radiat: Au-
 rum, gemmæ, lapides pretiosi, & quid
 quid eorum tellus, habet, in ipsâ ruti-
 lat, non est ulla in rebus creatis, ipsis
 etiam Angelis, & Sanctis, tum naturæ,
 tum gratiæ pulchritudo, quæ in MARIÆ
 animâ non resplendet, utpotè in quam
 hæc omnia, imò ipsam quoque, quâ
 solum gaudet Verbum incarnatum,
 immaculatam Conceptionem, & cum
 eâ gratiæ totius plenitudinem, post-
 modum etiam ipsum *speciosum formâ, præ
 filijs hominum, proprium Filium, dulcem
 JESUM, Cœlestis (si ita loqui liceat)
 Caligula intulit, omnia hæc in nullo
 pulchriori loco conservaturus, quàm
 in ipsâ Virgineâ proprii Filij Genitricis,
 totâ pulchrâ, pulcherrimâ inter mulieres,
 omnem Romanæ Urbis magnificentiam,
 Majestatem suâ, longè excedente.*

§. 7. *Anagramma.*

PVRè ConCEPTA, DIGNA IESV 105.
 MATER.

Pura à maculâ omnî, et digna JESU Mater!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

G

De